

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

SÈ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

ANULŪ XLVIII.

Nr. 118.

Mercuri 29 Maiu (10 Iunie)

1885.

BrașovŪ, 28 Maiu (9 Iunie) 1885.

Unu colaboratorŭ alŭ ȋiarului „Egyetertes“, făcendŭ o excursiune cu unu deputatŭ ungarŭ, în comitatulŭ Huniádórei, istorisesc multe de tóte despre lupta desperatã, ce o pórtã în acelŭ comitatŭ o mânã de „elementŭ cultŭ maghiarŭ“ cu românimea de acolo, ca sè o recucerescã pentru „idea naționalã și de statŭ maghiarŭ“.

Este cunoscutŭ, cã preținșii învêțați ungarŭ din Huniádórá au făcutŭ straniã descoperire, cã poporulŭ românŭ de acolo arŭ fi compusŭ mai multŭ din Maghiari romanisatŭ. Acéstã descoperire le servesce ca îndemnŭ și mai mare de a face din Românii Uniádórei Unguri.

„Lupta pentru recucerire“, cum o numescŭ ei, fèrmèzã obiectulŭ celei mai mari admirațiunii a nimitului cãlătorŭ.

În comitatulŭ Huniádórei, ȋice elŭ, fiecare Ungurŭ, e pètrunsŭ de marea însemnătate a misiunii sale patriotice, fiecare e unŭ apostolŭ alŭ lãțirei ideii naționale. Muncesce, se ostenesce, ca sè-și câștigue pânea de tóte ȋilele, și pe lângã acéstã ține cu totŭ sufletulŭ la ideia de a recucerŭ pentru maghiarismŭ pe toți aceia, cari s'au ruptŭ de elŭ, și și pe aceia sè-ı atragã la sine, cari niciodatã nu s'au ținutŭ de elŭ. Maghiarulŭ se 'narmèzã cu entusiasmŭ și pe cale pacificã pórtã lupta nesãngerósã departe de ori-ce egoismŭ (?), numai din curatŭ patriotismŭ. Pe fiecare ȋi, pe fiecare sèptãmãnã înregistrează câte unŭ succesŭ, și nu are altã rèsplatã (?) decãtŭ consciința, cã și-a împlinitŭ datoricã.

Centrulŭ acestei lupte — ȋice cãlătorulŭ ungarŭ, — este colonia dela stațiunea Piski.

Dela acestŭ punctŭ se lãțesce maghiarisarea, aici se aflã o scólã maghiarã cu șese clase, care are trei sute de scolari; scolarii sânt în cea mai mare parte din cele trei sate dimprejurŭ. Ei sânt toți Români, a cărorŭ părinți nu șicu de locŭ unguresce dar pentru aceea „se maghiarisèzã“ copii lorŭ în scólã. În vèțătorii se îngrijescŭ și de aceea, ca sè bage în copii semnãmèntulŭ naționalŭ maghiarŭ și impresiunile ce le capètã în scólã copilulŭ — sperã cãlătorulŭ ungarŭ — cã nu se vorŭ schimba prin contactulŭ lorŭ cu părinții.

Apoi ne mai spune, cã scolarii au declamatŭ versuri frumoșe unguresci, și cã óspeții au fostŭ primiți, la intrarea lorŭ în scólã, de fetița preotului românescŭ dela Deda, c'unŭ discursŭ de bine-venire; ea era îmbrãcatã în haine romãnesci, dèr cu atãtŭ mai multŭ a surprinsŭ curata limbã ungarèscã, cu care a recitatŭ discursulŭ ei bine studiatŭ.

Același cãlătorŭ a întèlnitŭ în alte sate din apropiere scolari români, cari toți vorbeau unguresce. Se aflau acolo mamele unora din copii, ele nu sciau nimicŭ unguresce, dèr sè fi ȋisŭ, cã bãeții lorŭ le învãțã acasã unguresce. (sic!)

Cãlătorulŭ terminã prin a-și esprimã încã odatã admirațiunea pentru „succesele“ ce s'au dobènditŭ în comitatulŭ Uniádórei pe terèmulŭ maghiarisãrei învèțãmèntului poporalŭ, ȋicendŭ între altele:

„...Este neîndoiosŭ, cã Maghiarii uniádóreni lucrã cu mare energiã pentru maghiarisare..... Preoții români se încercã de a contrastã, dèr sânt slabi, pentru ca sè se póta opune. Puterea stãruințelorŭ de maghiarisare se sèmte tare...“

Óre așa sè fiã?

Nu credemŭ ca puterea de rezistență a românismului în Uniádóra sè fiã înfrantã. Dèr märturisimŭ cã suntemŭ fòrte nelinistiți, din cauza tãcerei ce domnesce p'acolo de vreo doi ani încóce.

Dormŭ conducètorii Românilorŭ? De ce nu-și dau mânã și ei, cari sântŭ multŭ mai numeroși ca Maghiarii, spre a se apèra de uneltirile de „recucerire“ ale acestora? De ce o mânã de Unguri se facã mai multŭ ca o óste de Români? Cândŭ se vorŭ deștepta odatã și frații din Uniádóra? Ori dóra nu sânt și ei atãtŭ de harnici, ca sè îmbrace apostolatulŭ naționalŭ, pentru binele și fericirea poporului românŭ? —

Limba maghiarã în școlele romãne.

Subŭ acestŭ titlu publicã „Ellenzék“ din Clușiŭ, în numèrulŭ sèu de Lunŭ unŭ articolŭ, care dã pe față tóte tendințele de maghiarisare. Estragemŭ din acestŭ articolŭ urmãtoarele:

Se vede cã s'a sfîrșitŭ cu gluma . . .

Ordinațiunea ministrului de cùte și de instrucțiune publicã cu data 28 Maiu nr.: 20,301 face finitŭ orŭ cãrei îndoiești în acéstã privință.

În sensulŭ acestei ordinațiuni este nevalabilã alegerea de învèțătorŭ ordinarŭ sèu provisorŭ a tuturorŭ acelorŭ indiviđi, cari au capètãtŭ decretulŭ începèndŭ dela 20 Iunie 1882, dèr nu și-a însușitŭ limba maghiarã în scriere și în vorbire.

Învèțarea limbei maghiare este prescrișã în modŭ hotãritŭ și inspectorii școlari și comisiunile administrative au fostŭ provocate sè ia mèsurile necesare.

Așadar, începemŭ în cele din urmã sè lucrãmŭ cu serioșitate.

Cum a fostŭ pãnã acum?

A fostŭ așa, cã autoritãțile școlare romãne și-au bătutŭ jocŭ de lege. Au alesŭ și nimitŭ asemenea învèțătorŭ, cari nu cunoscèu limba maghiarã, cari numai cãtŭ i-au auđitŭ de nume. Limba maghiarã pentru aceea nu lipsea din planulŭ de învèțãmèntŭ, dar nimenea nu-o propunea.

Dar și unde învèțătorulŭ scie unguresce, nu s'a propusŭ acéstã limbã și dacã au fostŭ trași la rèspondere pentru acéstã respectivii au rèsponsŭ, cã ceice învãțã unguresce lipsescŭ din întèmplare dela scólã.

Autoritãțile bisericesci romãne mai facŭ și alte comedii (!) înșelãndŭ statulŭ (?) și pe ele însele. Susținŭ școle propriie, dar ce fel de școle? Zidirea e nesuficientã; își iau învèțătorŭ cu câte 60—80 fi. pe anŭ; se propune numai odatã pe sèptãmãnã (?), reevizite de scólã tufã . . .

Acéstã procedere o practicã bisericile romãne și acolo, unde se aflã și scólã de statŭ și comunalã.

Legea ar trebui sè se reviquèscã și sè se strãforme somãndŭ-se autoritãțile confesionale ca sè arãte în timpŭ de doi ani starea școlèlorŭ. Dacã în acestŭ timpŭ nu vorŭ rèsponde tuturorŭ îndatoririlorŭ sèși pèrdã dreptulŭ de a mai susține școle propriie.

Confesiunile deschidŭ totŭ felulŭ de școle nepermise dupã lege și p'acolo pe unde statulŭ s'a gânditŭ la instrucțiune. Dar e mai bine sè nu fie nici o scólã în comunã, decãtŭ sè fie astfelŭ de școle, asemenea școle trebuie sè pèrã!

Trefort a observatŭ cum voiescŭ sè se jöce naționalitãțile cu limba maghiarã și s'a apucatŭ sè punã capèțŭ agitațiunilorŭ culpabile.

Munca lui trebuie sè fie încoronatã de succesŭ, cãci dóra legea este pe partea lui.

Intr'adevèrŭ, Trefort e cu legea și legea e cu elŭ. Cu alte cuvinte: cândŭ îi convine merge elŭ cu legea, cândŭ nu trebuie sè mèrgã legea cu elŭ. Bietele naționalitãți sânt astfelŭ dependente dela grația ministrului și legea pentru ele nu mai e lege, ci unŭ jocŭ capriciosŭ alŭ voinții ministrului.

Ordinațiunen ministrului de instrucțiune, de care vorbesce foaia maghiarã, este unŭ viu documentŭ, cã dreptate au avutŭ cei ce au ȋisŭ la 1879, cã legea privitoare la introducerea forțatã a studiului limbei maghiare în școlele nòstre poporale amenință viața acestorŭ școle!

O părere și unŭ statŭ.

Blașiu în 8 Iunie.

Domnule Redactorŭ!

Amŭ avutŭ destulã ocașiune, cândŭ cu alegerile dietale din anulŭ trecutŭ, a ne convinge despre réua purtare a unorŭ preoți, învèțătorŭ și altorŭ Români de o parte, ér de alta despre buna conduitã a altora; dar nu numai anulŭ trecutŭ avut'am privilegiu de durere pentru atitudinea lorŭ, ci pãnã în ȋilele din urmã amŭ pututŭ și putemŭ notã numele unora cu atitudine greșitã, obscuri în ce privesce acțiunea lorŭ naționalã.

Causa relei lorŭ atitudine, credŭ a o afla în indiferentismŭ și în ignoranță. În indiferentismŭ întru cãtŭ dènșii nu-și batŭ capulŭ cum sè-și procure vre-unŭ ȋiarŭ naționalŭ românŭ, care se luptã cu abnegațiã pentru poporulŭ nostru și care le-ar servi ca unŭ îndreptarŭ și unŭ conducètorŭ credinciosŭ pe calea adevèrului, și așa unii — cu deosebire funcțiunarii, ca sè nu se arate rèi patrioți și sè nu cadã în disgrãția superiorilorŭ lorŭ ungarŭ, — deși credŭ cã cei mai mulți nu din inimã, procurã foi unguresci seducãtoare și șovinistice, care tèmescŭ bunulŭ simțŭ și așa cu încetulŭ, în nepãsarea lorŭ față cu ȋiarele romãnesci naționale, se înstrãinezã dela sîmulŭ națiunii.

Unŭ fètŭ alŭ indiferentismului e ignoranța în sensŭ mai estinsŭ, cãci de unde, decã nu totŭ dintr'unŭ felŭ de indiferentismŭ, provine cã unii preoți și învèțătorŭ nu-și procurã ȋiare romãne, deși starea lorŭ materialã ar concede acéstã?

Altfelŭ stã lucrulŭ cu ignoranța luatã în sensŭ strînsŭ; sub acéstã voiescŭ a înțelegè, cã unii preoți și învèțătorŭ — cãtrã dènșii mè îndreptŭ mai multŭ fiindcã în prima liniã ei sânt chemați a conduce poporulŭ, nu-sŭ numai chemați, ci le e chiar o datorință imperativã a lorŭ sè-lŭ conducã — cu totŭ sufletulŭ ar voi ca ei sè-și procure o lecturã plăcutã prin procurarea de ȋiare romãne și așa sè scia conduce poporulŭ pre calea adevèrului, starea lorŭ materialã însè nu le concede a-o face acéstã nicidecum.

Fiindŭ naționalitatea în strînsã legãturã cu bisericã, credŭ și imŭ place a crede cã și alții vorŭ fi de o părere cu mine, cã pãstorii nòstri sufletesci sânt chemați sè curme relele acestea, cari ne ducŭ totŭ mai multŭ spre decãdere moralã în detrimentulŭ naționalitãții, impunèndŭ tuturorŭ preoțilorŭ și învèțătorilorŭ procurarea de ȋiare romãne. Și acéstã — aflŭ de bine — cam în urmãtorulŭ modŭ: preoții și învèțătorii, cari dispunŭ de o avere óreși-care îmbucurãtoare sè fie siliți a-și procura celŭ puținŭ o fóiã romãnã cu programã naționalã, din banii lorŭ proprii, ér cei cu stare materialã debilã, din banii de ai comune respective, dintr'unŭ óreși-care fondŭ sèu cassã de a dènsei.

Credèndŭ a nu fi causatŭ prin acéstã nici o supèrare nici într'o parte nici într'alta, ci es-punèndŭ-mŭ simplaminte părerea mea, sulevatã într'o conversare cu nisce onorabili preoți, rëmãnŭ ș. c. l.

Brutus.

SCRILE ȋILEI.

Delegațiunile școlèlorŭ romãne de aci au alesŭ Sãmbãtã Eforia în persónele urmãtorilorŭ domni: dela Sf. Nicolae: Ioanŭ Petricã, C. Popazu, I. Lengèrŭ, St. Iosifŭ, V. Voina, I. Stinghe, prof.; din Cetate: N. Strãvoiu, D.

Ioncioviciu, N. Ciurcu, Diam. Manole, G. B. Popp și P. Nemeșu.

—0—

»Sieb. Deutsch. Tgbl.« e de părere, că transportul de porci, care a fost înapoiat din Steinbruch în Sibiu a fost sănătos și că pre s'au grăbit veterinarul din Steinbruch a fi declara bolnavi de vreme ce atât la vizitarea dela Turnu-roșu cât și la cea din Sibiu porcii s'au găsit deplin sănătoși. După întorcere nouă vizitare s'a făcut în Sibiu și s'au declarat ca bolnavi 3 porci, dér nu de bóla de gură și de unghii. Se va face o nouă vizitare. Comercianții, trei Români, suferă pagube enorme.

—0—

D. Remus Roșca, candidat de preot, Sâmbătă în 6 Iunie n. a fost promovată din partea universității din Pesta la gradul de doctor în științele de stat. Felicităm pe ténérul doctor!

—0—

Societatea de lectură »In. M. Clainiană« a teologilor din Blăși, ținându-și în 30 Maiu st. n. a. c. ședința constituantă, și-a ales de oficiali pentru anul scolastic viitor pre următorii domni: președinte Macaveiu Groze cleric de anul III, redactor la foia »Furnica« Demetriu Deacu cleric de an. III, notarul corespondențelor: Georgiu Cheșianu cler. de an. III, cassar: Basiliu Sêrbu cler. de an. II, controlor Atanasiu Bologa cler. de an. I, bibliotecar Valeriu Comșa cler. de an. I, rămânând a se alege notarul ședințelor cu începutul anului scolastic viitor.

—0—

»Kärntner Allg. Zeitung« a apărut în doliu, fiindcă în cercul electoral electoral al Clagenfurtului s'a ales ca deputat în Reichsrath ministrul de comerț br. Pino.

—0—

»Diarul liberal din Berlin «Vossische Zeitung,» într'un articol de fond consacrat memoriei răposatului întru fericire principe Anton de Hohenzollern, laudă în termeni călduroși nobilele calități și marile merite ale ilustrului decedat și între altele dice, că A. S. R. Principele Anton n'a încetat nici un moment de a purta o viață solicitivă pentru interesele Statului român.

—0—

Iu urma morții A. S. regale Anton de Hohenzollern, s'a ordonat în armata română un doliu de 30 de zile.

—0—

Comitetul instituit pentru ridicarea statuei lui C. A. Rosetti a început să distribue în public liste de subscripție împreună cu un apel.

—0—

»Voința Națională« află, că guvernul român ar avea de gând să instaleze pe una din moșile Statului din județul Bacău o fabrică de sodă din sare.

—0—

Parchetul din Paris se ocupă de câteva săptămâni cu o defraudare de vr'o sută de milioane franci, ce s'ar fi comis cu ocazia morții prințului Sturza în anul trecut. Moștenitorii acestuia află, după mărtea prințesei Sturza nasc Vogorides întâmplat în anul acesta, numai 200 milioane din averea răposatului prinț. Cercetarea din partea tribunalului a obținut rezultatul, că prințul cu câteva zile înainte de mărtea sa plasase 3 milioane franci în consols englez. Despre celelalte 95 până la 97 milioane nu se știe încă nimic.

—0—

Ministrul francesu de instrucție Goblet răspunde la protestul arhiepiscopului din Paris contra secularizării Pantheonului prin următoarea scrisoare: »Domnule Arhiepiscopule! Mi-ai adresat un protest, a cărui formă și conținut depășesc cu totul drepturile ce aveți. În orecare măsură vă înțeleg iritațiunea contra hotărârii privitoare la Pantheon, deși acesta e pe deplin legală și edificiul niciodată n'a fost considerat de fapt ca o biserică menită pentru scopuri de cult. Inșă sentimentul d-vostă nu scuză aberațiunile limbajului, ce sunt contrare caracterului înaltelor funcțiuni și datorilor d-vostă față cu guvernul, și nu vă autorisă de loc să discutați actele și politica generală a guvernului. O asemenea atitudine nu e de natură de a stabili raporturi pacifice între biserică și stat. Regretă această. Rămâne asupra-vă de a aprecia, dacă astfel aduceți un serviciu folositor intereselor, pe care le apărați.«

—0—

Serbarea Duminecilor. Corpul negustorilor de Mode-Manufacte și Mărunțșur s'a adunat 6 Iunie a. c. sub presiunea D-lui Carol Fabricius și s'a luat prin aclamațiune o deciziune pentru odihna Duminecii, obligându-se fiecare a aduce, la îndeplinire această rezoluție, începând cu data de 12 (24) Iunie. Prin această e rugat publicul comersant din Brașov a și regula astfel afacerile sale ca Duminecile să fie respectate deia data de mai sus.

—0—

La cununia d-lui Teodor de Pruncul ce s'a celebrat Duminecă în Brașov, au asistat ca nași d.

George Goilav cu amabila sa soție. D-sa este unul dintre marii proprietari cei mai de frunte și inteligenți în Botoșani.

Uneltiri de maghiarisare în Selagiu.

Selagiu 26 Maiu 1885.

Puternicii stăpâni din înaltul Olimp, îngrijați de sôrtea noastră, cu sila voiesc a ne îndopa cu cultura maghiară, ei nu voiesc ca în seculul prezentu numit alu civilizațiunei — când toate poporele cu sete alergă după cultură — să ne lase de capul nostru ca noi de noi prin școlile noastre, prin eserearea limbei noastre și rădimați pe ajutorul nostru să ne putem lumina, ci predomniți de pofta nesătiosă ca cu timp să ne pôtă ab sôrbe în elementul maghiar, prin tot felul de uneltiri se nêsuesc a ne despoia și de puțina libertate de care ne-am putut bucura până aci sub fericita lor ocărmuire.

Șovinismul maghiar este în ôrba presupunere, că în statul nostru poliglot numai o limbă pôte să existe și aceea este limba maghiară, și spre a-și realiza acest vis de aur, prin desconsiderarea drepturilor altor naționalități aduce legi numai în favorul Maghiarilor, ridică societăți de cultură maghiare, cu ajutorul cărora pre cei slabi de ânger dintre naționalități voiesc a-i renege dela limba și națiunea în care s'au născut și crescut și a-i preface în strănepoți de ai lui Arpad. Cu un cuvânt pentru Maghiari se face tot, ér pentru noi Români nimica, ba cu durere vedem că și ce ni-au dat mai înainte cu mâna dreaptă cea ne-o iau acum cu cea stângă.

Prin lege este decretată limba română de egal îndreptățită cu limba maghiară, dér în praesă de acesta nici pomană, ci din contră limba noastră este eschisă dela oficiile publice și incetul cu incetul voiesc de-a o eschide și din școlile noastre pe cari le susținem din sudorea noastră.

Comitatul nostru Selagiu încă se bucură de rara fericire cu care este onorat din partea societății maghiarisătoare din Clușiu, care se trudesce a-și estinde aripele sale ocrotitoare și preste noi. Și nouă fiilor Selagiului ni se apropiă timpul luminei, da! căci sôrle culturai maghiare și preste noi va trimitte de aci înainte rațele sale. Semnalul ni s'a dat. Primăriile (antistiele comunale) au fost provocate prin solgăbirul a-și da răspunsul la întrebările societății clușene — cunoscute deja on. publicu din colonele prețuitei »Gazete;« așa dară ispita se apropiă de noi, suntem însă în firma credință că între noi puțin spor va puté face propaganda clușiană.

Pe la noi, stimate d-le Redactor, până acum nu s'a lucrat așa pe față cu maghiarisarea, dér acum și cârmacii comitatului nostru nu voiesc a rămâne îndărămă îndărăptul Clușienilor și Deșienilor fanatici. În zilele trecute solgăbirul din cercul Zelăului Viski, Zsigmond, sub nro. 799 din 1885 pe baza articolului XIV § 42 din 1876 a provocat eforiele școlare să procureze pe sêma școlilor manualele maghiare »Életmentés es egésségtan« și »verékönyo az életmentés es egésségtan-koz« dând totodată strict ordinu învățătorilor ca să le propună elevilor, ér dre juii comunali i-a îndatorat să raporteze la finea fieșcărui an încât s'a făcut destul numitului ordinu.

Lucru ciudat a impune ca în școlile noastre confesionale, unde copii nu pricep nici o iotă din limba maghiară, să se propună elevilor, cari abia pot face ceva progrese în limba lor matetnă. Pentru de a scăpa pe bieții noștri învățatori de încurcală la care i-a adus această ordinațiune, ar face bine d. solgăbiru deca pentru fieșce care învățator din cercul sêu va procura dela firma »Tisza-Trefort« câte o mașină meshanică, cu ajutorul căreia apoi ca printr'o țigvă (solceru) să pôtă turna în capul copiilor nepricepuți cultura maghiară pe care maghiarismul o cugetă de unica chiamată a civilisă Orientul, dér pe calea apucată fieșcărui flămânțu noștri contopitori că nu și vor ajunge ținta de regeneratori, nu, pentru că cultura nu se răspândește prin răpirea cu forța a drepturilor nici prin deseale insulte aruncate cu atâta obrăsniciă asupra acelor cetățeni pacinici ai patriei, cari n'au fericirea a fi membri ai puternicei rase maghiare, ci prin respectarea »egalității, frățietății și libertății« tuturor poporelor de sub sceptrul augustei case domnitore lotarino-habsburgice, fii lui Arpad de această trinitate fugu ca dracul de tămăia, ba încurgiați și de sprigunul ce-lu întâmpină la noii cetățeni perciunați ai patriei dela mică până la mare și-au pus umêrul la carul maghiarisării, dér nêcazul pe ei că deși au dohotit destul nu-lu pot unge așa să lunece pe plac, ba pot dice că acela merge de toate patru rôtele împedecat, și în scurtu va stă pe loc, rămânând totă osteneala înzadar.

Ați d-le Redactor, când îi scriu aceste rânduri, s'a sêmțit în jurul nostru un cutremur de pământ, care na durat mai mult de o minută, dér a fost destul

de puternic încât a clătinat edificiile de cugetai că acuși se vor ruina. Poporul, care nu și mai aduce aminte de asemenea evenimentu, întâmplat în părțile noastre, a fost cuprins de spaimă și-lu ține de rău augur.

Circeanulă.

Rêsboiu vamal între Ungaria și România.

»Sieb. Deutsch. Tgbl.« și chiar guvernamentalul »Hermanst. Ztg.« găsesc că nedreptate s'a făcut comercianților români dela Căneni, inapoindu-li-se din Steinbruch transportul de porci fără nici o cauză. Amendouă aceste foi susțin, că porcii s'au găsit deplin sănătoși și că închiderea granițelor s'a ordonat pe nedrept.

Guvernul român încă răspunde cu aceleași măsură. Se vede că guvernul nostru și-a pus în gând să omore comerțul și industria ardelenă, căci Ardélul are multe daraveri cu România.

Cât de amărât e statul vecin din cauza măsurilor aspre luate de guvernul unguresc în contra esportului român, ne arată următoarea comunicare ce ni o dă »Kronst. Zeitung.«

»Protocolul camerei comerciale și industriale din Brașov din ședința dela 24 Aprilie 1885 cuprinde între altele o informațiune a d-lui Diamandi Manole, președintele camerei, care ne umple în adevêr de consternatiune. Președintele ne a comunicat experiențele, pe care le-a câștigat de curând la concursul d-sale pentru furnizarea de materii de haine de Brașov pentru armata română pe anul 1885. El a prezentat și de astădată, precum în toți anii, ministrului reg. românesc de rêsboiu mostrele sale și a primit dela acesta rêsponsul, că ministrul român a hotărât ca, pre lângă totă îndestulirea cu materiile comandate pentru îmbrăcarea armatei din Brașov prin d-lu Diamandi Manole, să numai cumpere marfă austro-ungară și prin urmare nici marfă de Brașov, deorece Austro-Ungaria se închide în contra imrotului de produse române (vite și lână.) El, referentul a cerut în acestu casu întrepunerea ambasadorului ces. reg. din București prin o cerere, pe care a cetit-o, și acuma așteptă după rezultat. Dacă va rămâne lucrul cu această escluziune, la hotărârea d-lui ministru român, în acestu casu se va face multă daună atât d-sale, cât și mai multor fabrici de postavu din Brașov.

După ascultarea acestei întâmplări consternătoare și după ce membrii prezenți ai camerei au mulțumit d-lui Diamandi Manole pentru ostenelele sale, ce sunt spre binele întregului, camera a luat următoarea hotărâre:

»Impărășirea d-lui Diamandi Manole nu numai că se ia spre știință cu mulțămă, ci se va face totodată raportu despre acesta și d-lui ministru r. ung. de comerciului pentru considerarea ocașională a acestei dispoziții îndreptate în contra Austro-Ungariei.«

În astfel de împrejurări, nu scim, ău, cum se va putea renoi convenția comercială cu România, așa ca comerțul și industria noastră să nu decașă. Guvernul vienez ar fi dispus să ție sêmă de cererile României, dar cel din Pesta se pare că nu vrea să știe de acesta.

Congresul literar internațional.

Alu optulea congresu literar și artistic internaționalu își va ține sesiunea la Madridu, în Octomvre 1885, spune »Telegraful.«

Cu ocașia acestui congresu, Asociația a desemnat ca subiectu alu concursului internaționalu cestiunea următoare:

Simțemântul onorei: Espresia sa în literatura spaniolă și în literaturile celorlalte țeri.

Scriitorii din toate țerile sunt invitați ca să concure. Manuscrisurile, a căror lungime nu trebuie să fie mai mare de 1000—1200 linii, trebuie adresate, francate și recomandate, înainte de 31 Augustu 1885, secretarului generalu alu Asociațiunei. d. J. Lermina, la Bry-sur-Marne (Seine).

Nu va trebui să fie semnate; ele vor avea pe plicu o devisă, care va fi repetată pe un plicu pecetluitu conținând numele și adresa concurentului; plicurile nu vor fi deschise decât după hotărârea juriului, compus din comitetul de onore și din biroul Asociației

Se vor decerne două medalii, una ca întâiul premiu, și-a doua ca alu doilea.

Președintele de onore alu Asociației a fost Victor Hugo, care nu va puté fi înlocuit în acestu distinș rang.

Președinți sunt: d-nii Torrès Caicedo, Louis Ullbach, Adolfo Calzads și T. Robert Fleury.

Vice-președinți: d-nii Alphonse Pajès, Armand Dumaresq, Louis Ratisbonne, Ladislas Mickievici și Clifford Millage.

Secretar general: d. Jules Lermina; secretari: d-nii Fr. Baetzmann, C. Ebeling, Louis Cattreux, Al. Căhen și Ocampo.

Între membrii comitetului executiv aleși în sesiunea dela Bruxelles, vedem figurând și pe d-nii B. P. Hășdeu și Gh. Giuvăra.

Cestiuni economice

Braşov, 24 Maiu v. 1885.

Dle Redactori! Două prelegeri economice nu de puţin valoare faţă cu împrejurările locuitorilor acestui pământ mă îndemnă e mă folosi de câteva momente libere spre a le da însemnătatea cuvenită.

Țiarul german din loc „Kr. Ztg.” a publicat mai deunăzi o serie de articuli despre cultura albinelor. Acesta s'a făcut ca un fel de pregătire care, se atrage atenţiunea acelor pe cari i-ar putea interesa mai de aproape astfel de cunoştinţe. Acelaşi țiar în No. 95 din 27 Aprilie n. din acest an comunică apoi programul unui curs mai sistematic atât teoretic cât şi practic din albinărit, ca un ram de cultură, care e aici mai mult neglijat decât oricare altul, cu toate avantajele împrejurării ce le avem. Iniţiativa la acest curs p'ecum şi la altul de altă categorie, despre care voi vorbi mai la vale, s'a luat în sinul reuniunii germane economice comitatense din loc (Kronstädter Comitats-Landwirtschaftsverein), a cărei conducere o poartă peşul parohu ev. lut. dela biserica s-tului Bartolomei din Braşovul vechiu dl. Ioh. Hubes ca preşedinte şi dl. Wilh. Morres ca secretar. Totă reuniunea se împarte în trei multe secţiuni, între cari imi permit a considera mai de aproape pe cea care se ocupa special cu cultura albinelor şi pe cea care cultivă în special ramul pomologic. Fiecare secţiune îşi are câte un conducător specialist. Conducătorul secţiunii celei dintâi este dl. Horvath, telegrafist, iar celei din urmă dl. avocat Bachmayer. Prin organele conducătoare ale Reuniunii se ordineză din timp în timp câte un curs de cele memorate mai sus. Astfel de cursuri, foarte sistematice, s'au ținut în zilele acestea şi anume de albinărit din 1—5 Maiu n. în stupina de la curmătură a d-lui G. Horvath, iar cel din pomărit la 30 Maiu n. a. c. în frumoasa grădină de pe livada poştii a d-lui Bachmayer.

Ar trebui să se scrie câte o întregă, decât ar fi, ca să se arate totu decursul interesantelor prelegeri amintite mai sus. La acestu loc imi permit însă a mă mulţumi numai pe lângă o descriere în liniamentele celei mai generale.

1. Cursul de albinărit s'a început Vineri, 1 Maiu n. la 10 ore înainte de amiază; solemnitatea descrierii s'a dat prin preşedintele Reuniunii d-lui I. Hubes care pe verdeta în grădina d-lui prelegător G. Horvath printr'unu cuvânt calduros şi însufleţitor faţă cu cultura albinelor. Ascultătorii la acestu curs au fost cam 20, între cari erau mulţi chiar din împrejurime atât dintr'parte particulară cât şi mai vartos dintr'invetătorii saşi, care dovedesc un mare interes către totu ce e bun şi folositor. În decursu de 5 zile s'au ținut — conform programului statorit deja prin biroul Reuniunii — prelegeri atât înainte cât şi după amiază. Materialul propus a fost pe cât de variat, pe atât şi de bogat.

S'a descris corpul şi viaţa albinelor, isvorul mesecat de venit, la care poate ajunge omul prin cultura albinelor, apoi s'au propus şi explicat în modurile amănunţite diferite modalităţi de tractare întru promovarea măiestrită a culturii albinelor. Orice explicaţie teoretică se arăta în practică în frumoasa stupină a d-lui prelegător; chiar ascultătorii manipula cu mâini cu totă încrederea şi dibăcia, proprie de altfel numai cultivatorilor rutinaşi ai stupăritului. Puncte generale, pe lângă cari s'au grupat singurati prelegeri teoretice şi practice, au fost cam următoarele: Soterea stupilor din iarnă, revisiunea lor, tractarea lor în primăvară, înmulţirea albinelor, înmulţirea măiestrită a stupilor, tractarea lor după înmulţirea produselor albinelor, plantele nutritive, prin cari se promovează cultura lor, intuirea diferitelor aparate necesarii la cultura albinelor, dintre cari merită să administreaţiunea unu aparat pe catu de simplu pe catu de practic pentru scoterea mierei din figură fără a se vătăma aceştia.

Toate aceste prelegeri afară de cea diu urmă au fost ținute de d-lui G. Horvath în stupina d-sale dela curmătură. Zelul şi bunăvoinţa d-lui Horvath pentru aceste prelegeri a fost necalculabilă, d-sa a jertfit totu pentru acest scop înalt, şi încă între nise împrejurări dintre cele mai nenorocose în sinul familiei şi nefavorabile încât priveşte activitatea sa de telegrafist, de unde necăpătând conştiinţa, s'a ajutat prin substituirea colegilor săi. — Când prelegere în această materie a fost ținută de dl. inginer O. Luckhardt în frumoasa vilă a d-sale din apropierea gărei Braşovului. Aci s'a vădit altfel de conştiinţă atât la coşniţe cât şi la stupina întregă, apoi construcţia cea foarte simplă a aparatului de scos mierea din figură; grădina d-sale încă este întocmită cu totul. După intuirea şi a altor aparate de interes s'a deschis cursul albinăritului printr'unu discurs rostit în totă pompa din partea respectivului parohu preşedinte I. Hubes, care a şi adus mulţumită dlor prelegători şi specialu d-lui Horvath în numele reuniunii. Merită în adevăr totă lauda stăruinţele dlor prelegători în

privinţa acestă. Primescă pe această cale şi căldurosele mele mulţumiri pentru jertfele aduse! (Va urma.)

CORESPONDENŢA NOSTRĂ DIN COMITATE.

Seculia de Câmpia, 1 Iunie 1885.

O mângâiere trebuie să simţescă în inima sa orice călător nepreocupat, care trecând prin Câmpia va cerca şi se va convinge despre progresul surprinzător la care a înaintat de unu timp încete starea şcolilor noastre confessionale române. Pot să ştiu, că mai în fiecare comună românească edificiul cel mai măndru şi mai pompos este şcoala, aşa în atu omul trebuie să admire zelul încordat şi ne înfrântă activitate a conducătorilor bisericeşti, apoi devoţiunea şi rara bunăvoinţa a poporului care, deşi miseru şi împilatu, dar când e vorba de binele şi înaintarea naţiunii sale este gata a jertfi totu.

Atari şcoli frumoase aflăm în comunele învecinate: Pogăceaua, Velcheriu, Şermaşiu, Frata şi aşa mai departe mai în fiecare comună românească. Eu însă nu voiesc şi nici nu sunt competentu a judeca şcolile altor comune, de aceea mă voi mulţumi a exprima pentru mine şi vorbă bucuria sufletescă şi profunda mulţumire ce ni-o procură şcoala noastră românească. La poarta căreia am vădit mulţi trecători stând în loc, admirând-o şi dicându, că „mai frumoasă decât această nu cred să se afle altă şcoală în Câmpia”. Dar nu numai splendorea şi frumseţea edificiului este ceea ce mişcă să ne exprimăm mulţumirea noastră, cât mai vartos progresul dovedit în această şcoală, căci Dău ne-a dăruit cu unu învăţator, care în decursu de 8 luni a făcut peste aşteptare multu. Dl. Adamu Maioru încă de multu ne era cunoscut din diaristica română de unu învăţator destoinic, ér în decursul acestui anu şcolastic venind în mijlocul nostru, ne-a arătat în faptă destoinicia sa. Nu e lipsă aci de laudă, căci faptele dlui Adamu Maioru sunt destul de puternice pentru a'i da cea mai viuă expresiune ce se cuvine unui învăţator bravu şi în totu respectul conştiinţei de misiunea sa.

Deşi numai 8 luni trecu de când dl. Adamu Maioru a păşit ca învăţator la această şcoală, noi ne putem lauda cu unu număr frumos de preste 50 copii, cari sciu fluentu serie şi ceti. În această privinţa admirăm pre bunul nostru învăţatoru cu atât mai tare cu cât suntem convinşi despre tractarea nimerită şi manierele plăcute prin cari a scitutu captiva încrederea, atenţiunea şi iubirea micuţilor săi discipuli. Nu a negleşit d. Maioru faţă cu pruncii, nici unulu dintre obiectele de învăţamentu, dar mai vartos ne-a pus într'o serioasă uimire progresul în desemn, în limba română şi în socotela, căci nu numai rezolvirea orî cărei teme cu ajutorul celor patru operaţiuni aritmetice fundamentale, dar şi calcularea cu frânger vulgari şi decimali, volumulu cubicu, aflarea suprafeţei de orice formă o sciu lucra exactu şi cu cea mai mare securitate o parte însemnată dintre elevii domului Adamu Maioru.

În faţa unui sporu aşa frumos într'unu timp atât de scurtu afirmu cu credinţa tare, că dacă d. Maioru îşi va continua misiunea sa cu acelaşu zel, preste puţinu timpu poporul comunei noastre va fi în totă privinţa la culmea misiunii sale.

Până atunci însă exprim şi împreună cu mine îşi exprimă oricare părinte recunoşteru mulţămirea sa, dorind devotatului nostru învăţatoru ca pentru cruntele sale jertfe aduse pre altarulu poporului românesc, Dău să-l mângâie cu bunăta sa şi cu îndurările sale să-l recompenseze!

Bine ar fi şi amu dori, ca faptul d-lui Adamu Maioru să-l urmeze şi alţi confraţi ai săi şi atunci de siguru că nu preste multu timpu amu pute ride noi de străini şi nu străinii de noi.

Iacobu Calianu,
proprietar.

DIVERSE.

O întâmplare îngrozitoare. — I se comunică „Războiului” următoarele din Craiova: Joi 23 curenţu pe la ora 3 şi jumătate după amiază, pe când se începuse lucru la o bina a d-lui Parupschi din strada Unirii s'au surpatu din temelii pe lucrătorii casele de alături cu două etaje foste ale d-nului Scarlăt Parisu, unde se afla unu magazinu de tapiserie alu d-lui Israilovic. Desastru este înfiorătoru, căci pe toţi lucrătorii i-au strivit zidurile în acea gropă. Mai totu oraşulu şi cu administraţiunea s'au adunatu spre a da ajutoru acelor nenorocite victime d. prefectu însuşi a pus mâna spre a scăpa viaţa înmormântărilor de vii. Până acuma s'au scos 11 victime parte cu puţină viaţă, parte striviţi de totu. Chiriaşulu de sus împreună cu femeea şi unu copil s'au scos cu puţină viaţă şi s'au trimis toţi la spitalu spre a le da ajutoru de va mai fi puţin. Se crede, că totu mai sunt 4 sau 5 nenorociţi sub dărâmaturile zidurilor. La această întâmplare s'a datu ordinu de prefectu de a veni pe dată pompieri cu instrumente şi toate birjele încărcate cu soldaţi dela casarmă pentru a da ajutoru. Totă mobila, oglinzi etc. din magazinulu de tapiserie s'a făcutu în mii de bucăţi, din fericire stăpanulu magazinului nu se afla acasă, asemenea şi femeea lui plecase dimineaţa la Bucureşti. Acesta spre sciinţa d-lor ingineri, cari dau voia a se construi binale când cele de alături sunt într'o ruină completă. Inginerulu comunii şi arhitectulu binalii sunt arestaţi.

**

O operaţiune ciudată. — Doctorulu Beclard a citit în şedinţa Academiei franceze dela 26 Maiu stilu nou, o scrisore a doctorului Chilbert, care comunică rezultatele unei operaţiuni de necreţut. O fată, perđendu şi ochiulu bolnavu de exoftalmie şi de glaucomă, doctorulu Chilbert scose ochiulu bolnavu şi puse în locu ochiulu unui lapin (iepure de casă). Transplantarea s'a făcutu la 5 Mai. Astăzi ochiulu se hrăneşte, se mişcă, presinteză o consistenţă aproape normală; oculurile transparente abia mai sunt turbure. Resultatulu, Ńice operatorulu, este prea satisfăcătoru; ochiulu de lapinu este de preferat ochiulu de sticlă, şi nimicu nu spune că nu se va putea obţine o întorcere a funcţiunilor viđuale. Trebuie să adăogăm că această din urmă promisiune a cam făcutu să zimbescă grava Academia.

**

Cutremur de pământ. — Unu înspăimântătoru cutremur de pământu s'a produsu în Indiile englese, provincia Caşmiru. După o depeşă primită la Londra, cele dintău scuturături au începutu Duminecă şi de atunci continuă fără încetare la intervale de câte Ńeci minute. Mai multu de cinci-Ńeci de persoane se Ńice că au perit deja, însă această cifră se bazează pe socotela dintău, care trebuie să fie departe de cea adevărată. Numărulu morţilor trebuie să fie multu mai mare. Numărulu răniţilor este enormu. Animalele domestice au perit cu sutele. Casarma trupelor de cavaleria dela Sirinagar e distrusă şi o mare parte de oraşu se află în ruine. Poporaţiunile sunt cuprinse de spaimă şi fugu în corăbii pe apă ori sub corturi pe câmpu. Provincia Caşmiru face parte din principatulu de Lahora în regiunea munţilor Himalaia. Ea se mărginesce la nordu cu China, la apusu cu provincia Peshawur, la răsăritu şi miadă-Ńi cu Pendjebul, unde a avut locu întvederea de curēndu a emirulu Afghanistanulu cu vice-regele Indiilor, lordulu Dufferin. Siringar, despre care se vorbeşte mai sus, este capitala Caşmirulu şi are 75,000 locuitori, între cari mulţi englesi.

**

Unu non modu de sinucidere. — Unu individ din Dedham, a căru identitate n'a putut fi stabilită, neavēndu cu ce să cumpere unu revolveru să se sinucidă, şi-a închipit altu modu de sinucidere: luă unu tubu de aramă, îl încărcă cu pulbere şi glonţe; tubulu astfel încărcat a fostu legat de unu copacu. După aceea individulu şi-a legat picioarele cu o funia şi s'a culcat la pământu lângă tubulu încărcat; cu unu chibritu dēdu focu pulberii din tubu prin o mică gaură. Morte a fostu instantanee; corpulu era aşa de mutilat, că nu mai avea formă omenescă.

BIBLIOGRAFIA.

Atheneulu român: Conferinţe publice 1883—1884 Vol. I. — Confer. 1: „Discursulu de deschidere” de C. Esarcu. „Învăţăminte din Istoria Patriei” de N. Ionescu. — Confer. 2: „Relaţiunile Franciei cu România sub Ludovicu XIV, XV şi XVI” de V. A. Urechia. — Confer. 3: „Învăţăminte din Istoria Patriei”, continuare de N. Ionescu. — Confer. 4: „Aporicrifele în literatura română”, de Dr. M. Gaster. — Confer. 5: „Partidele într'unu Statu constituţionalu” de C. Dissescu. — Confer. 6: „Petrea Creţulu Şolcanu, lăutarulu Brăilei” de G. Dem. Teodorescu. — Confer. 7: „Patriotismu şi Cosmopolitismu” de G. D. Pallade. — Confer. 8: „Statulu anticu şi Statulu modernu” de C. C. Arionu. — Conferenţe publice 1884—85. Confer. 10: „Progresele igienei din cei din urmă ani” de Dr. I. Felix. — Confer. 11: „Programulu generalu alu conferinţelor Atheneulu 1884—85”. „Discursulu de deschidere” de C. Esarcu. „Elementulu patrioticu în Cronicele române” de Ionescu-Gion. „XX Aniversare a Atheneulu român”. — Confer. 12: „Instituţiunea militară basată pe şcolă” de generalu I. E. Florescu. — Bucureşti, editura librăriei Socecu et Comp. 1884—85.

AVISU TEATRALU PREALABILU

Subsemnatulu amu onore a preveni pe onor. publicu că voiu arangia cu societatea mea de operete compusă din 42 persoane artiştii de primul rang, deocamdată numai două reprezentaţiuni în Braşov în hala festivă, cu scopu de a face cunoscută trupa mea dinaintea onor. publicu. Fiindu distinsă cu favorulu locuitorilor acestui nobilu oraşu voi deschide mai târziu unu ciclu mai mare de reprezentaţiuni. Prima se va da Sâmbată în 1/13 Iunie 1885 în hala festivă cu piesa

Războiulu vesel

mare operă bufă de I. Strauss. Testu de Zell şi Eeneé. Voindu a face astfelu o încercare voiu deschide abonamentu numai după ce amu datu vr'o două reprezentaţiuni şi numai decât va dori publiculu acestă cimeă se va anunţa în afişurile de Ńi. Cu distinsă stimă.

Carol Polgar.

Editoru: Iacobu Mureşianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureşianu.

Cursul la bursa de Viena

din 8 Iunie st. n. 1885.

Rentă de aur 4%	98.85
Rentă de hârtie 5%	92.95
Imprumutul căilor ferate ungare	147.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ung. (1-ma emisiune)	98.15
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ung. (2-a emisiune)	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ung. (3-a emisiune)	108.50
Bonuri rurale ungare	102.—
Bonuri cu cl. de sortare	102.—
Bonuri rurale Banat-Timșu	102.—
Bonuri cu cl. de sortare	101.—
Bonuri rurale transilvane	101.20

Bonuri croato-slavone	102.—
Despăgubire p. dijma de vinut ung.	—
Imprumutul cu premiu ung.	115.90
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	118.75
Renta de hârtie austriacă	82.50
Renta de arg. austr.	83.05
Renta de aur austr.	108.05
Losurile din 1860	139.20
Acțiunile băncii austro-ungare	858.—
Act. băncii de credit ung.	288.50
Act. băncii de credit austr.	289.20
Argintul — Galbini împărătesci	5.86
Napoleon-d'or	9.85
Mărci 100 imp. germ.	60.98
Londra 10 Livres sterlinge	124.25

Bursa de București.

Cota oficială dela 25 Maiu st. v. 1885.

Renta română (5%)	—	90
Renta rom. amort. (5%)	—	93
convert. (6%)	—	88
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	—	31
Credit fonc. rural (7%)	—	103 1/4
" " " (5%)	—	87 1/4
" " urban (7%)	—	103 1/4
" " " (6%)	—	93
" " " (5%)	—	85 1/4
Banca națională a României	1200	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	282	—
" " Națională	230	—
Aur	10.20(%)	—
Bancnote austriace contra aur	—	—

Cursul pieței Brașov

din 9 Iunie st. v. 1885.

Bancnote românești	Cump.	8.94	Vend.	8.96
Argint românesc		8.80		8.85
Napoleon-d'ori		9.84		9.87
Lire turcești		11.10		11.15
Imperial		10.10		10.15
Galbeni		5.80		5.84
Scrisurile fonc. Albina		100.50		101.—
Ruble Rusești		124.—		125.—
Discontul		7—10 %		pe an.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei” se pot cumpăra în tutungeria lui I. Gross.

Anunțăm acelor onorați cetitori, cari vor binevoi a se abona la foia noastră de aici încolo că avem încă în rezervă numeră dela începutul anului 1885 prin urmare pot să aibă colecțiunea completă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Beiu, Vodă, Domnă

ROMANŪ ISTORICŪ

de Theochar Alexi.

Apare în broșuri à 20 cruceri, 50 bani una cu ilustrații originale.

Romanul va fi completu cu 34 broșuri.

Ori ce libraru, colportorū, legătorū de cărți etc. este gata a procura aceste broșuri franco, duse la casele onor. cetitorū.

Acastă scriere este unică în totă literatura română, căci în adevărū nu posedămū nici unū romanū originalū coprindeudū peste 1000 de pagini din care, nici una nu este lipsită de interesū pentru ori ce cetitorū.

O variațiune bogată, precum nu oferă nici unulū din romanele traduse, apoi interesulū ce

ni se excită pentru faptele istorice, preface lectura acestui romanū în o adevărată plăcere, în unū bogatū isvorū nu numai de distrațiune ci și de instrucciune.

Textulū romanului este însoțitū de ilustrațiuni, care și aceste sunt originale, compuse de unū artistū anume pentru această scriere. Ea cuprinde istoria României, începēndū cu fanariotulū Caragea, trecēndū la revoluțiunea eterii grecesci și a lui Tudorū Vladimirescu, a cărui vietă, fapte și mōrte tragice sunt cu de amēntutū descrie, atinge revoluțiunea dela 1848, tractēzā pe largū Domnia lui Cuza, dāndū unū tablou amenunțitū despre acea epocă și încheiā cu alegerea lui Carolū de Hohenzollern.

Firulū, pe care se înșirā aceste tablouri istorice, se compune din unū sujetū sensaționalū în totă puterea cuvēntului. — Unū tatā, perdeudū zestrea fiicei sale, într'o scenā, unde acestā o reclamā dela elū, își ese din fire și o lovesce de

mōrte. Pentru a scāpa de pedēpsa legiū, o țarese în grādinā, unde îi taie capulū, îngropāndulū, pentru a face sē cređā lumea, că cadavrulū fără capū, este alū altei persōne. Cu tōte astea sē vede silitū a mărturisi faptulū și este condamnatū la muncā silnicā. După cātva timpū sē descoperā cā . . . dar cine voiesce a sci ce se descoperā, citēscā romanulū, unde va găsi cu ce sē-și ațitē, și apoi cu ce sē-și astēmpere curiositatea.

Cine-și procurā întregulū opū de-a-dreptulū dela tipografia editōre plătindū de-o dată înainte, se va profita de economisirea portului adicā va avea sē trimētā numai cātē 15 cruceri de broșurā sēu pentru 34 broșuri 5 fiorini.

Tipografia Alexi, BRAȘOVŪ.

Tōte administrațiunile țiarelorū românești sunt rugate a ne face ofertā pentru publicarea acestui anunț.

Mersulū trenurilorū

pe linia Predealū-Budapesta și pe linia Teiușū-Aradū-Budapesta a călei ferate orientale de statū reg. ung.

Predealū-Budapesta					Budapesta—Predealū					Teiușū-Aradū-Budapesta				Budapesta-Aradū-Teiușū.				
Trenū de persōne	Trenū accelerat	Trenū omnibus	Trenū omnibus		Trenū omnibus	Trenū accelerat	Trenū omnibus	Trenū de persōne	Trenū omnibus	Trenū omnibus	Trenū de persōne	Trenū omnibus	Trenū de persōne	Trenū accelerat	Trenū omnibus			
Bucuresci	—	5.00	7.45	—	Viena	—	7.15	—	—	—	Teiușū	11.09	—	3.56	Viena	11.00	7.15	—
Predealū	—	9.45	12.50	—	Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	8.00	Alba-Iulia	11.46	—	4.27	Budapesta	8.00	1.45	8.00
Timișū	—	10.11	1.40	—	Szolnok	10.37	3.4	7.25	9.11	11.4	Vințulū de josū	12.20	—	4.53	Szolnok	11.02	3.44	11.40
Brașovū	—	10.44	2.27	—	P. Ladány	1.44	5.21	8.27	11.26	2.31	Șibotū	12.52	—	5.19	Aradū	11.12	4.02	12.00
Feldiōra	6.22	10.51	2.55	—	Oradea mare	5.33	6.41	—	1.28	—	Orăștia	1.19	—	5.41	Glogovațū	3.37	7.53	6.9
Apatia	7.01	11.18	3.38	—	Vărad-Velenceze	—	—	9.45	2.00	—	Simeria (Piski)	1.48	—	6.08	Gyrok	4.13	—	6.19
Agostonfalva	7.33	11.36	4.17	—	Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2.11	—	Deva	2.35	—	6.39	Paulișū	4.38	—	6.4
Homorodū	8.01	11.51	4.47	—	Mezō-Telegd	—	7.14	10.78	2.31	—	Branicica	3.04	—	7.04	Radna-Lipova	4.51	—	7.00
Hașfaleu	8.45	12.23	5.42	—	Rév	—	7.42	11.36	3.18	—	Ilia	3.36	—	7.29	Conopū	5.10	—	7.23
Sighișōra	10.10	1.19	7.37	—	Bratca	—	—	12.10	3.41	—	Gurasada	3.50	—	7.41	Bērzova	5.38	—	7.51
Elisabetopole	10.29	1.30	8.0	—	Bucia	—	—	12.48	4.01	—	Zam	4.25	—	7.12	Soborșin	5.57	—	8.10
Mediașū	10.39	1.37	8.21	—	Ciucia	—	8.31	1.31	4.28	—	Soborșin	5.09	—	8.49	Zam	6.42	—	5.58
Copsa mică	11.19	2.05	9.0	—	Huedin	—	9.01	2.56	5.08	—	Bērzova	5.56	—	9.29	Conopū	7.14	—	9.28
Micāsasa	11.54	2.25	9.4	—	Stana	—	—	3.29	5.27	—	Radna-Lipova	6.18	—	9.49	Gurasada	7.43	—	9.56
Blașū	12.12	2.36	10.02	—	Aghiriș	—	—	4.0	5.50	—	Paulișū	6.57	6.14	10.23	Ilia	8.01	—	10.17
Crăciunelū	12.56	—	6.20	—	Ghirbēu	—	—	4.18	6.02	—	Radna-Lipova	7.12	6.30	10.37	Branicica	8.21	—	10.38
Teiușū	1.30	3.13	6.59	—	Nedeșdu	—	—	4.3	6.24	—	Gyrok	7.27	6.47	10.52	Deva	8.47	—	11.05
Aiadū	1.45	—	7.5	—	Clușin	—	10.0	5.05	6.43	—	Glogovațū	7.56	7.17	11.18	Simeria (Piski)	9.05	—	11.23
Vințulū de sust	2.11	3.40	7.43	—	Apahida	12.03	10.16	—	7.0	—	Aradū	8.10	7.32	11.32	Orăștia	10.10	—	12.24
Uiōra	2.55	4.01	8.29	—	Ghiriș	12.31	—	—	7.26	—	Szolnok	2.30	12.00	4.5	Șibotū	10.43	—	12.53
Cucerdea	3.17	—	8.55	—	Cucerdea	3.12	11.43	—	9.31	—	Budapesta	3.16	12.14	5.10	Vințulū de josū	11.04	—	1.22
Alba-Iulia	3.24	—	9.04	—	Uiōra	3.32	11.45	—	9.43	—	Viena	7.10	2.10	8.16	Alba-Iulia	11.19	—	1.40
Aradū	3.31	4.24	9.12	—	Vințulū de sust	3.41	—	—	9.51	—	Teiușū	—	8.0	6.05	Teiușū	12.05	—	2.24
Clușin	4.09	4.49	10.23	—	Aiadū	3.50	—	—	9.18	—	Aradū-Timișōra				Simeria (Piski) Petroșeni			
Crăciunelū	5.36	—	12.32	—	Teiușū	4.25	12.08	—	10.24	—								
Nedeșdu	5.56	5.58	12.59	—	Crăciunelū	4.50	12.22	—	10.44	—								
Ghirbēu	6.08	6.08	—	8.00	Blășū	5.41	—	—	11.28	—								
Aghirișū	6.29	—	—	8.34	Micāsasa	6.09	12.57	—	11.44	—								
Stana	6.45	—	—	8.59	Copsa mică	6.40	—	—	12.18	—								
Huedinū	7.00	—	—	9.34	Mediașū	7.00	1.27	—	12.36	—								
Bucia	7.26	—	—	10.16	Elisabetopole	—	1.45	—	1.22	6.01								
Bratca	7.48	7.14	—	11.04	Șigșișōra	—	2.06	—	1.56	6.40								
Rév	8.28	7.43	—	12.17	Hașfaleu	—	2.31	—	2.34	7.2								
Mezō-Telegd	8.47	—	—	12.47	Homorod	—	2.50	—	3.02	8.01								
Fugyi-Vásárhely	9.06	—	—	1.21	Agostonfalva	—	3.4	—	4.41	10.05								
Vărad-Velinte	9.26	8.22	—	2.05	Apatia	—	4.19	—	5.30	11.07								
Oradia-mare	10.01	8.48	—	3.08	Feldiōra	—	4.24	—	6.03	11.3								
P. Ladány	10.20	—	—	3.39	Brășovū	—	4.3	—	6.35	12.14								
Szolnok	10.30	—	—	3.55	Timișū	—	5.20	—	7.14	1.09								
Buda-pesta	10.37	9.13	—	4.03	Predealū	—	5.3	—	—	1.50								
Viena	10.51	9.18	10.37	—	Bucuresci	—	6.07	—	—	2.48								
	10.51	9.18	10.37	—		—	6.32	—	—	3.23								
	12.37	10.31	12.59	—		—	7.30	—	—	4.56								
	2.58	12.07	4.45	8.22		—	11.35	—	—	9.4								
	6.03	2.10	10.05	10.30														
	6.35	2.45	10.50	—														
	3.00	8.00	6.05	—														

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile grōse.

Tipografia ALEXI, Brașovū.